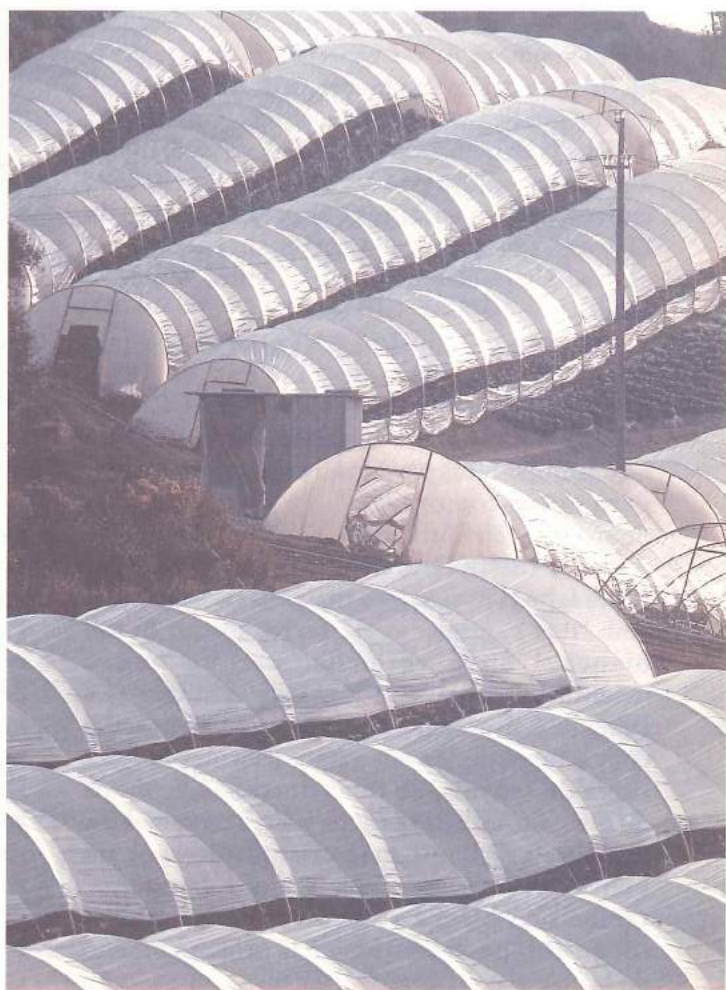

ens

5

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

QUÉ PASSA
AL CAMP
SANTPOLENC?
INFORME
SOBRE EL MÓN
AGRARI

gener de 1894

Ara fa cent anys, pel gener de 1894, EL SANPOLENCH complia quatre anys de vida amb el seu número 49. Obria la revista un article amb el titular "¡Catalunya y avant!", on l'autor es felicitava perquè "Los desacerts dels nostres governants, la mala administració que per tot arreu impera, las novas cargas que cada dia imposan sobre'l pobre contribuent per poger satisfer la fám d'aquest xuclador central que tot ho devora, y altres, y altres mil disbarats que'ls polítichs d'avuy saben reglarnos, tot ha sigut motiu per' engrandirse mes que no'ns creyam, las filas del regionalisme".

Dues de les raons donades per aquesta felicitació eren l'augment de les representacions teatrals en llengua catalana i l'increment de la premsa que es publicava escrita en català. Així, l'autor donava la benvinguda -"lo saludo que dirigeix a la premsa, no pot ser mes franch, ni mes expressiu"- a un nou mitjà imprès, "La Costa de Llevant", que sortia quinzenalment i es repartia en tots els pobles de la costa, entre Mataró i Blanes.

El número 49 d'EL SANPOLENCH feia referència a la Diada de Sant Pau de 1894, destacant els balls que es van fer al Centre Català -amb la cobla Quirretas de Canet- i la Fira, amb "moltes paradas, molts concurrents, pero pocos compradores".

Sobre les activitats al mar, s'informa que al gener de 1894 s'estaven ultimant els detalls per instal·lar a la nostra cota una boia de salvament amb "dos candeleros de ferro, un ab llumb blanca i altre vermella, perque pugan orientarse en dias de fosca los pescadors". La Junta de Salvament de Sant Pol va rebre també com a regal de les autoritats provincials "una caixa de senyals, ab duas dotzenas de llums de bengala, una de blanchs y altra de vermells, dos fanals de llautó amb cristalls Fresnel, un blanch y altre vermell, y duas banderas, també una blanca y altra vermella, valorat tot en 138 pessetas", essent la primera estació de la costa amb aquests utensilis.

El Centre Català inaugurarà la seva biblioteca a principi de 1894: "ahont hi ha una gran taula arreglada al efecte, pera poger los socis, llegir ab tota comoditat, los molts periódichs y llibres que conté la Societat".

¡Catalunya y avant!

Poch creyam al sortir nostre 1.er número, en Janer de 1890, que 'l regionalisme, ó 'l catalanisme (per lo que atany á nosaltros), pogués fer en lo determíni de quatre anys los progressos que ha fet en nostra estimada pátria.

Los desacerts de nostros governants, la mala administració que per tot arreu impera, las novas cargas que cada dia imposan sobre 'l pobre contribuent per poger satisfer la fám d' aquest xuclador central que tot ho devora, y altres, y altres mil disbarats que 'ls polítichs d'avuy saben reglarnos, tot ha sigut motiu per' engrandirse mes que no 'ns creyam, las filas del regionalisme.

Homes hi ha avuy que forman part de nostras filas, que jamay habian púsat en tal cosa, y no sois això, sino que habian arribat á pèndreho com á broma, fent befa dels que possehiam aquestas ideass. Avuy aquestos maliciosos los veurén convençuts de que aquesta es la única ancora de salvació, no sóis de Catalunya, sino d'Espanya entera. La proba es que seguidament se sent á dir que s'ha fundat un Centre Català á tal banda, un Centre Regionalista á tal

El 3 de gener de 1894 va caure a Sant Pol una forta nevada, "cubrint la terra de mes d'un pam de neu; ab tendencia á fondres desde'l principi per d'estat nebulós del cel; no obtant, no desaparegué fins lo dia 7, que plugué per la vesprada". A més, aquell mes de gener va ploure molt i la riera baixà "de gom á gom, per espay de dos dias, privant lo transit de carruatjes i emportantse'n las palancas del pas de Sant Cebriá y deixantlas en la reconada del bagney de ca'n Roca; lo torrent de la Creu de'n Roca reventá, ensorrant molta part de la horta de taronjers de Francisco Roca; causá un petit desperfecte en lo camí vehinal de Sant Cebriá, consistent en l'esllabiment del marje de'n Reig, prop de la horta gran de taronjer: lo torrent de l'Arroser baixá tantas sorras que colgá lo pontet de'n Cartillo, esbandint las ayguas per la cenia". Durant el mes de gener de 1894 van néixer cinc nadons a Sant Pol, quatre nens i una nena. Al poble hi va haver també cinc morts, tres dones i dos homes.

Ara fa cent anys s'estaven fent els tràmits perquè la diputació provincial convertís el que era en aquell moment "camí vehinal" de Sant Pol a Sant Cebriá en carretera, i els pagesos van arrencar els ceps que hi havia al Pla de la Cambra per plantar 6.000 ametllers. Els membres del Sometent van rebre ordre de perseguir i portar als tribunals "á las personas que en dias y horas en que's deixin anar coloms misatgers, s'entretinguin en cassarlos á escopetadas ó d'altra manera".

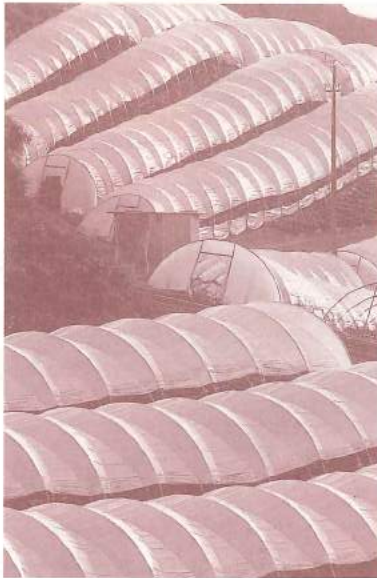
parlant de l'agricultura

En aquest número d'EL NOU SANTPOLENC hem volgut dedicar l'espai protagonista, "El monogràfic", a l'agricultura en el nostre poble. Vam acordar estudiar número a número a diferents activitats del nostre municipi, i hem volgut obrir aquesta sèrie amb el camp i la feina dels pagesos. Per què?

Ens preocupa especialment veure com a poc a poc els camps de Sant Pol van quedant erms, sense que ningú en vulgui treure profit. Cada vegada més els pagesos van abandonant les feines del camp per passar a dependre d'altres oficis. La nostra agricultura ha deixat de ser rendible?

Aquest sembla el resultat del nostre repàs per l'agricultura del poble. Si bé hi va haver uns anys en què els pagesos van fer fortunes amb la producció de maduixes, ara la forta competència dels camps d'Almeria i Huelva ha enfonsat aquestes explotacions i no s'ha trobat cap altre producte alternatiu per substituir-les als nostres camps.

En un món en què la gran majoria prefereix l'enriquiment ràpid a qualsevol altre tipus d'actuació, en el món de l'agricultura són pocs els qui trenquen aquesta norma, els qui continuen agafats a la terra per poc que aquesta els doni per viure-hi. La majoria, com en tot, tria

altres feines més ben pagades, tot i que no siguin ni negoci propi ni tampoc tan entretingudes com la feina del camp.

I a Sant Pol, on l'orografia del nostre terme municipal no permet cultius extensos ni el treball de grans màquines, la feina del camp és molt més costosa que en altres llocs, i no compta amb les ajudes de l'Administració per tirar endavant. S'explica, doncs, que cada cop siguin menys els qui

s'hi vulguin dedicar.

El nostre poble ja va perdre, fa anys, l'activitat pesquera, un dels seus puntals econòmics anys endarrere. Ara va camí de perdre també, almenys com a activitat econòmica significativa, l'agricultura. Quina serà la sortida per als treballadors del poble? Perquè la indústria tampoc és important a Sant Pol. Haurem de basar la nostra economia només en els serveis? I tenint en compte que el turisme tampoc sembla una activitat en expansió els darrers anys, ens podem refiar només d'això?

Si no som capaços de trobar una activitat pròpia, Sant Pol pot convertir-se en un poble dormitori, on els veïns treballin fora majoritàriament, excepte els pocs que facin la seva vida amb el petit comerç i els serveis adreçats als veïns. I aquesta vida no afavoreix en res la vertebració ciutadana i la vida social. Pensem-hi, perquè si no ens n'ocupem, ens trobarem que ja no podrem fer-hi res.

què passa al camp?

Cada vegada hi ha menys famílies santpolenques que visquin del camp. La maduixa va portar un temps de prosperitat als camps del nostre municipi, però la forta competència de les terres de Huelva ha fet que molts agricultors hagin deixat la feina del camp. És un camí irremeiable? Significa que el treball del camp a Sant Pol s'ha de convertir en una activitat minoritària, deixant de ser definitivament un sector econòmic important al poble? Hem volgut recollir opinions interessades respecte a això.

El que compres, tot allò que necessitem per cultivar el camp, té un preu fix; però no hi ha preu per als productes que nosaltres hem de vendre, sempre depenem del que estableixi el mercat. No hi ha cap possibilitat d'assegurar mínimament la rendibilitat del que invertim". Aquesta frase pot donar una bona imatge de la situació d'incertesa en què viuen actualment els pagesos de la nostra comarca. Hi ha explotacions amb rendiments força bons, però les mitjanes són força baixes i la majoria de les explotacions no són rendibles, tal i com es va explicar a les darreres Jornades de Maduixaires que es van fer a Frespol el passat gener (Jormad 94). Poca mecanització i absència d'assessorament especialitzat són les mancances més importants, i la baixa productivitat ha fet perdre competitivitat a les explotacions del nostre poble.

"Sant Pol no era ben bé un poble agrícola. Els terrenys són difícils de treballar, no hi ha grans extensions fàcils de ser cultivades", explica Rafael Brossa, parcer de Can Borinons. "Abans de la guerra hi havia pocs pagesos, hortolans tots ells, però pocs. Es guanyaven la vida bé, sense fer diners, però vivien bé. Amb la guerra i la crisi de la postguerra, posar-s'hi a fer de pagès era molt econòmic. I hi va haver molta gent que s'hi va ficar. Els nous eren pagesos de secà. Es van dedicar de ple a la vinya i com

FOTO: GCL

a complement plantaven també pèsols, faves, maduixes... i de tot. Es collia de tot. A més, també anaven a jornal amb els pagesos que tenien terres de regadiu. La majoria tenien una altra feina paral·lela al camp. Podem dir que en aquella època un 20 % dels treballadors eren pagesos d'horta, un 60% eren pagesos de secà i la resta es dedicaven a d'altres oficis sense treballar la terra."

En aquell temps la feina del camp era més econòmica: "El pagès es feia les llavors, les guardaven d'un any per a l'altre. Plovia més que ara i l'aigua no era un problema. I no s'utilitzaven tants adobs ni pesticides. Però en l'actualitat no es pot fer això, les llavors no serveixen d'un any per a l'altre, les noves plantes degeneren i no permeten més de dues generacions, a més que hi ha moltes més plagues".

A partir dels anys 60 els horts van entrar en decadència. Eren els anys

del "desarrollo", i cada vegada hi havia més fàbriques que necessitaven mà d'obra. Al camp, per un altre lloc, va començar a entrar la maduixa francesa i es va començar a mecanitzar la feina agrícola. Es van obrir pous per assegurar el reg. Hi havia més diners, i també van començar a arribar els turistes.

"Entre 1965 i 1975 l'agricultura va fer diners amb la maduixa, però també va ser necessària una inversió forta en regs automàtics, màquines, hivernacles, etc. Tots aquells que van fer una forta inversió just han tingut temps de pagar-la en el temps en què ha durat l'èxit de la maduixa del Maresme, s'han quedat al final amb les butxaques buides", diu Rafael Brossa. "A més, viure al camp també resulta ja més car, porta més preocupacions. Abans podies perdre una anyada per la sequera. Però en cas d'aiguat perdis poc si no queia pedra. Ara amb una aiguada ho perds tot, s'ho emporta

tot. I els hivernacles en què hem invertit tant són molt fràgils davant pedregades, que els foraden; ventades, que se'ls emporta; o nevades, que els esclafen. I com que ara no hi ha plantes fortes al camp com la vinya, amb aquests pendents tan forts i els terrenys tots remoguts, els aiguats s'ho emporten tot. Total, que els diners que ens ha pogut deixar la maduixa no han donat per a res". Aquesta idea la reforça el seu fill, també Rafael Brossa, que després de molts anys dedicat al camp i a treballar pel cooperativisme al sector, va decidir provar sort fora del món agrícola. "Des de 1989 s'està produint una descapitalització important a les explotacions maduixaires de la comarca, que es pot avaluar d'una manera global en torn del 2% cada any. O sigui, que a més d'haver d'invertir per reposar i mantenir totes les instal·lacions, els pagesos perden diners cada any". El seu pare explica que "abans podíem omplir l'olla amb el camp sense tenir gaires despeses. Però ara és més car sembrar i recollir de l'horta que comprar-ho al mercat. Ara fins i tot regar costa diners. No ens guanyàvem la vida si no anàvem al mercat a vendre els productes, però erem gent feliç potser perquè vivíem més despreocupats. Carregàvem sacs i treballàvem força, però cantàvem treballant i ens féiem el dinar o l'esmorzar al camp, i sempre hi havia ocasió per parar-se a fer petar la xerrada amb el pagès veí".

La maduixa va ser el producte que va canviar el ritme de vida dels pagesos a Sant Pol, va fer que els agricultors entressin en el ritme capitalista, el del guany fàcil. "Es van fer molts diners perquè el producte es venia a bon preu i el rendiment de cada metre quadrat era el suficient—explica Rafael Brossa fill—. Però la competència sorgida a Andalusia va enfonsar el preu de la maduixa i, tot i que la productivitat és la mateixa, ha baixat molt la rendibilitat perquè ha baixat el preu". Ara s'estan fent experiments per provar noves plantes de maduixes que trenquin amb aquesta competència, com són la maduixa petita i la de fora de temporada. "L'agricultura no serà mai una manera de fer-se ric, si no és en moments molt puntuals, perquè els preus sempre els fixen des del sector distribuïdor, no els propis productors. Però jo crec que la maduixa seguirà sent la manera de sobreviure al camp del Maresme, perquè les maduixes d'aquí sempre seran les preferides a Catalunya".

La iniciativa de crear una Associació de Maduixaires,

FOTO: GOL

sorgida de les jornades Jormad 94, pot ser l'eina que trenqui el ritme actual. Una veu única que agrupi a tots els pagesos de la comarca—ara repartits entre les dues cooperatives i els independents— pot ser un interlocutor vàlid davant l'administració per aconseguir ajudes per a assessorament tècnic, investigació i nous projectes. El que va quedar clar a Jormad 94 és que si no es fa alguna cosa, aviat seran molt pocs els qui treballin la terra al Maresme. "Els pagesos de Sant Pol no tindrem mai ajudes com tenen als camps de Tarragona—diu el parcer de Can Borinons—. Els terrenys del nostre poble no són adequats, tota la feina ha de ser molt artesanal. I els nostres productes d'ara tenen molta competència. La vinya no té camí: si abans bevíem els vins de casa, ara arriben camions amb bons vins del Penedès o d'Anoia, i també amb cervesa, Coca-cola, etc. I és només un exemple." El seu fill no és tan pesimista, confia en que en uns anys s'iniciï un procés de recuperació, i que l'Administració dediqui més esforços al medi natural i a les zones rurals. "Si els pagesos deixen de treballar la terra, l'Administració haurà de dedicar molts recursos per mantenir el medi natural. Ara, i abans encara més, són ells principalment els que s'ocupen de conservar-lo, i l'Administració haurà de dedicar-hi més atenció si no vol perdre aquests importants col·laboradors".

"Vaig deixar el camp perquè no m'agradava el sistema de treball que teníem, l'individualisme que impera en el sector—s'explica Rafael Brossa fill—. Havia dedicat molts anys al cooperativisme agrari, sense aconseguir els fruits que somiava. I un dia vaig decidir posar-me a prova en altre sector. Però encara avui em sento del camp, estic informat del que passa i discuteixo amb pagesos sobre el seu futur." El seu pare també prefereix la terra: "Jo continuo sentint-me molt satisfet cada dia veient créixer el que planto i recollint el fruit de la meua feina".

reivindicació o ximpleria

(vosaltres teniu la paraula)

Pel qui signa és realment una REIVINDICACIÓ, guanyada àmpliament i amb motius justificats; pels xenòfobs locals, una veritable XIMPLERIA.

El motiu d'aquesta carta és **la consideració d'estranger** que, per certs segments de la població, tenim aquells que no vàrem néixer a Sant Pol de Mar, tot i que hi estem empadronats, que els anys viscuts aquí són el doble dels viscuts al poble de naixement, que paguem els corresponents impostos, que creiem estar adaptats i, indiscutiblement, totalment integrats. Malgrat això encara hem d'escoltar en tò despectiu comentaris com

"però és que tu no ets fill de Sant Pol".

Comentaris fets per aquells que, si d'ells depengués, certament seríem ja una barriada de Calella o de Canet de Mar.

Crec que no desitgem ser ni millors ni pitjors, sols ésser considerats iguals.

Hem donat proves de la nostra integració, hem lluitat i lluitem pel bé del poble. Diàriament estem col.laborant per aconseguir millores que puguin gaudir els nostres fills i tots plegats,

quan tinguem la sort d'arribar a l'edat de la serenor.

Per això he fet un recull de reflexions que jo diria a tots aquells xenòfobs tenint en compte les particularitats de cadascun:

Al xenòfob beat: Jo li diria que tots som fills de DÉU i DÉU ens va fer a la seva imatge i semblança... O potser a tu et va fer més maco...?

Al xenòfob catalanista: Ser català vol dir estimar la nostra terra i treballar diàriament pel benestar del nostre poble, de la nostra cultura, de les nostres institucions, de les nostres entitats culturals i esportives, i català és aquell que viu i treballa a CATALUNYA.

Al xenòfob del "R.C.D. Español": Noi, m'estranya que pensis així!!!... Tu que pateixes la persecució dels xenòfobs barcelonistes...

Al xenòfob madur: Les persones no són mai eternes i periòdicament noves generacions fan possible la durada d'un poble (i sort en tenim que així sigui).

Al xenòfob irreconciliable: Encara que el teu cas no té remei, has de tenir present que anirem al teu enterrament i plorarem la teva pèrdua.

I a tots ells diria: **JO L'HE TRIAT - NO M'HI HE TROBAT.**

Pere-Omar Brusca Miralles

caçadors i natura

Hi ha qui ven la idea general que els caçadors som sistemàticament uns destructors de la diversitat biològica del nostre planeta. I això no és cert. Al menys, no en termes generals.

Un caçador de veritat, un que s'estima l'esport de la cacera, no dispara als animals joves, en època de cria o fora de les temporades que estableix la llei per caçar. Alguns de nosaltres cuidem molt el nostre entorn. És més, penso que som uns bons col.laboradors de l'Administració en el manteniment del nostre entorn. Perquè per anar de cacera caminem molt, tant que coneixem pràcticament pam a pam el nostre municipi. I com que ho fem regularment,

detectem abans que altres quan hi ha anomalies, quan algú ha fet una destrossa al camp. La caça ajuda en ocasions a evitar que la superpoblació d'alguna espècie per manca de depredadors faci mal a d'altres espècies o a l'agricultura, per exemple, activitat amb la qual han de conviure.

Ser un bon caçador requereix conèixer bé el terreny on es caça i també els animals que es preten caçar, per tal de saber on trobar-los i quan. Aquest coneixement fa que sapiguem en cada moment posar fre a la nostra afició en funció de les necessitats de reproducció de cada espècie i de l'equilibri de la natura. Som els primers en tenir present que si no la cuidem, aquest esport que tant ens agrada no podrà ser.

Joan Mas

una felicitació

Aquest serà el meu Nadal número 33. Dels primers, no me'n recordo, dels següents una mica; i un dels records són aquelles postals de Nadal que rebíem de la família llunyana, també de la propera, aquelles dels coneguts dels pares que feia anys i panys que no véiem...

Des de fa uns anys les felicitacions han tornat a rondar per casa. Aquestes solen ser artesanals; la mainada treballa paper, cartró, suro, retallen, enganxen, fan relleus, creen composicions... Són boniques, aquestes postals!

Però avui, 18 de desembre de 1993, n'he rebuda una que venia de l'Ajuntament de Sant Pol. Dins, una cartolina de gran qualitat, lletres daurades, un adhesiu brillant i una signatura que em desitja bon any 1994.

Gràcies! -he pensat-.

Però el meu cor estava intranquil, i no sabia gaire bé que em passava.

Obro un calaix per endreçar-la. Al costat, la Revista (l'e.n.s. núm. 4) que fa dos dies que vàrem recollir de "Cal Carter". L'agafo, la miro, i ja sé perquè el meu cor està inquiet.

Passa que igual que jo, dotzenes de persones de Sant Pol hem rebut aquesta felicitació. No tinc prou capacitat per saber quan deu haver costat això, en diners, en temps...

És agradable rebre un bon desig. És agradable entregar un bon desig.

Tenim una revista municipal -gratuïta- on tots podem dir el que tenim ganes de dir.

El Consell Municipal de Joventut hi té el seu raconet. És justificable aquesta despesa?

Ma Teresa Brossa
Contribuent

de la punta a l'espigó cantarem una cançó

o bogeria del boig esbojarrat

Pau.

La pau és el contrari de la guerra.

La guerra és una font d'ingressos per als cementiris.

Els cementiris són llocs de repòs.

Repòs és la vagància controlada.

Controlar és vigilar.

El que vigila no dorm.

Per no adormir-se beu cafè.

El cafè no és un aperitiu.

Un aperitiu és el CYNAR.

CYNAR és l'aperitiu d'escarxofa.

L'escarxofa és millor que ELS CELTES.

ELS CELTES són la droga més barata i més mortal.

Mortal és allò que mata.

El que mata va a la presó.

La presó és un hotel.

Un hotel a càrrec de l'Estat.

Estat és un període que tenen les dones durant nou mesos.

Després dels nou mesos una boca més a alimentar.

Alimentar, que ve de menjar.

Menjar, que ve de menjador.

El menjador és el lloc on es donen els aliments.

L'aliment ens alimenta.

Alimenta no té res a veure amb "la menta".

Menta és allò que prenem al BAR.

El bar és el lloc on es beu.

El que beu oblida.

El que oblida no recorda de què parlava a l'inici.

Iniciar és començar.

El contrari de començar és acabar, o sigui, això.

Santi Roca

la residència

En el Full Parroquial del diumenge 2 de gener, en el lloc destinat al moviment de la Parròquia durant l'any 1993, hi figura el nombre de defuncions ocorregudes: en total 35, de les quals 7 es produïren al poble i 28 a hospitals i residències fora poble. A continuació hi havia una nota que deia: "És urgent construir una residència a Sant Pol".

Des d'aquí voldríem fer uns comentaris sobre això, ja que l'escrit, sense matisar, i llegit sense reflexionar, pot donar lloc a formar-se un concepte equivocat de la necessitat que pot tenir Sant Pol de posseir una residència per a la tercera edat.

El fet que 28 santpolencs han mort fora de Sant Pol, creiem que no vol dir que si hi hagués una residència aquí, no haurien mort fora, en tot cas, si tinguéssim un hospital per a malalts terminals, sí que hauria estat possible que morissin al poble, però cal distingir un hospital d'una residència per a la tercera edat.

Tots sabem que cada vegada més, la vida moderna ens empeny i ens obliga a ingressar a l'hospital aquelles persones que el metge diagnòstica que es troben en estat greu, considerant que a casa no se'ls pot oferir un tractament adequat i correcte, i molts d'aquests malalts -en fase terminal- ja no tornen vius. És per això que moltes morts no es produeixen al llit de casa. Cal no confondre: no té res a veure que a Sant Pol no hi hagi una residència, perquè si hi fos, passaria el mateix, el pacient resident en estat greu, igualment s'ingressaria a l'hospital. Amb això no volem dir que Sant Pol no necessita una residència, i pensem que a mig o llarg termini la tindrà, però la despesa de construcció i posterior manteniment que comportaria una residència, l'Ajuntament actualment no se la

pot permetre. Hem de tocar de peus a terra i ser coherents amb les possibilitats econòmiques del Municipi. És cert que la Generalitat ofereix subvencions més o menys substancials, segons les necessitats. No és el mateix fer una residència a Mataró -sabent d'antuvi que totes les places seran cobertes- que fer-la a Sant Pol sabent que només es cobrirà una part de les places creades, tenint en compte que, perquè un establiment d'aquest tipus es pugui autofinçar hi ha d'haver, com a mínim, 50 places i ser totes plenes. Aleshores, partint d'aquesta base, i donat que l'Ajuntament mai podrà construir i dotar de tots els elements necessaris, per si sol, sinó que hauria de ser la Generalitat qui financés majoritàriament la despesa, aquesta entitat podria arribar a fer-ho, si es tractés d'un establiment a nivell comarcal, i en aquest cas, fixeuvos bé, ja no es tractaria d'una residència de Sant Pol, sinó a Sant Pol per a la Comarca, i ens sembla que això varia molt de la idea que puguem tenir de la "nostra Residència".

Altra cosa seria que alguna ànima rica, caritativa i emprenedora, creés a Sant Pol un establiment privat i més o menys assequible, per a persones de la tercera edat, creiem que això podria resultar molt factible, exitós i rendible. No oblidem que Sant Pol té fama de ser un poble tranquil, formós, amb bon clima i acollidor. Pensem-hi.

De totes maneres hi ha una alternativa, i és potenciar les treballadores familiars, per a aquelles persones que viuen soles que no les satisfà la residència i volen viure a casa seva. És un servei que fa poc que s'ha començat a implantar i encara es presta poc; creiem que s'hauria d'estructurar bé, amb personal adequat i mitjans. Naturalment no seria barat, però tampoc no ho és una residència, i el fet de poder estar a casa, per a una gran majoria d'avis, seria més vida, i no es tracta de quantitat sinó de qualitat, ja que, com a casa... I per fi, cal tenir ben present l'obligació que tenim els fills: cuidar els pares fins al final, de la mateixa manera que els pares ens varen cuidar als fills al principi.

L'Equip de Govern de l'Ajuntament

Taller Tobella
Carretera N-II, núm. 5 Tel. 76004 17
Sant Pol de Mar

tallers maresme
MECÀNICA I ELECTRICITAT
AUTO-MOTO-PLANXA
Carretera de Sant Pol a Sant Cebrià, s/n. Tel. 760 13 40
08395 Sant Pol de Mar

s'han fet

S'ha fet i ho hem aconseguit! Gràcies a la col·laboració de tothom, Sant Pol ja té uns "Pastorets". Penseu que dins el grup de tècnics i d'actors ens hem trobat gent de diferents edats, diferents ambients, que hem passat junts assajant més de tres mesos i hem aconseguit un bon equip de treball i una gran amistat. Entre els actors hem de destacar que hi ha gent que mai no havia estat en un escenari, d'altres feia temps que no hi estaven, i la resta ja estem més acostumats a veure'ls.

Gràcies a l'experiència i bona feina del director, s'ha fet una bona representació i alhora una coordinació entre els tècnics i els actors.

Des de la comissió, estem molt satisfets per haver assolit els objectius que des d'un principi ens vàrem marcar.

Entre actors, tècnics, col·laboradors en general i el públic assistent, són més d'un miler de persones les que han participat des de diferents àmbits en el projecte.

"Els pastorets" no és una cosa de "quatre", sinó que és un patrimoni de tot el poble que ja forma part de

la història local; una història que ha començat i que no acabarà mentre durin la il·lusió i les ganes de fer-ho possible, que esperem que sigui per molts anys.

No ens cansarem mai de donar-vos les gràcies i penseu que ja estem preparant "Els pastorets" d'aquest any.

Comissió d'"Els pastorets"

FOTO: GOL

educació sanitària

El concepte de salut ha variat força en els darrers decennis. Així, avui l'OMS (Organització Mundial de la Salut) considera la salut com "l'estat de complet benestar, tant físic com mental i social", i no solament com la manca de malaltia. D'aquesta manera, avui, els objectius de les administracions sanitàries s'encaminen cap a la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia. Per assolir aquesta fita, és òbvia la importància que adquireix l'educació sanitària de la població: abans que un individu pugui patir una malaltia, cal que rebi una correcta educació per tal que ell mateix sigui capaç de prevenir-la, o disminuir-ne els seus efectes.

És amb aquest esperit que el Col·legi de Farmacèutics de Barcelona ha organitzat el PLA D'EDUCACIÓ SANITÀRIA, consistent en un curset dirigit a la població en general. Aquest curset ha tingut lloc durant els mesos de novembre i desembre passats, i ha constat de 5 xerrades o exposicions orals portades a terme per farmacèutics de farmàcia, i s'ha fet simultàniament a diferents llocs de la província de Barcelona. Cadascuna d'aquestes xerrades tractava un tema d'interès sanitari actual: els medicaments, les plantes medicinals, la hipertensió, la pell i l'obesitat.

Sant Pol també ha participat en aquest pla, i el curs en aquest cas s'ha dut a terme a Ca l'Arturo, local cedit gentilmente per la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament. El curs, d'altra banda, ha tingut caràcter gratuït, fet que no ha implicat una baixa qualitat.

Tot esperant d'una valoració global pel que fa a tota la província, voldria dir quatre mots sobre com es va desenvolupar el curs a Sant Pol, ja que em vaig encarregar jo mateixa d'impartir-lo. L'experiència ha estat molt positiva, tant per als farmacèutics com per a les persones que s'hi van inscriure, que a Sant Pol van ser 23. Els inscrits van rebre material didàctic que resumia els temes del curs, material que sempre els servirà com a consulta ràpida. També puc dir que el percentatge d'assistència fou força elevat durant totes les sessions. Pel que fa a la participació i l'interès demostrat per part dels assistents, van ser francament satisfactoris.

Si aquests resultats es confirmen també a la resta de pobles i barris de la província on s'ha fet el curs, serà una motivació per a tots els farmacèutics que hi hem participat de forma voluntària, i això ens animarà a continuar treballant en aquesta línia i participant en noves campanyes d'educació sanitària.

Aurora Causín Torres
Farmacèutica

sobre les dones

El pròxim 8 de març es commemora a tot el món el Dia de la Dona Treballadora. Hem volgut que aquesta data no passés desapercibuda a EL NOU SANTPOLENC, i aprofitant l'avinentesa hem xerrat amb una dona de Sant Pol que està dedicant un esforç important a investigar sobre la història de les dones per donar-la a conèixer.

FOTO: SOL

Júlia Cabaleiro, mestra i directora del Col·legi Públic Sant Pau, és llicenciada en Història i estudiosa de tot el que fa referència a la història de les dones. Gallega de naixement, viu a Sant Pol des de 1980, any en què va començar a treballar a l'escola pública del poble. Fa cinc anys va prendre el seu primer contacte amb el treball d'investigació de la història de les dones per mitjà d'un màster sobre aquest tema que va fer al Centre d'Investigació Històrica de les Dones (CIHD). Des de llavors, i formant part d'un equip de tres dones, ha estudiat la història de les beguines amb una beca de l'Institut Català de la Dona. Ara el treball d'investigació continua. També participa en la confecció d'una base de dades documental sobre la història de les dones que està fent el CIHD.

"Les dones, fins ara, han estat qualificades sempre pels homes, que són els qui s'han encarregat d'escriure sobre

la societat i de fer la història. En aquesta història, les dones han tingut un paper molt minso, i només han destacat aquelles que més s'assemblaven en el seu comportament als homes: Joana d'Arc, Teresa de Jesús, Agustina d'Aragó... Cal estudiar, penso, la història de les dones per saber que sí que va existir una visió específica del món per part de les dones. Cal repassar també les figures

"Reclamar igualtat és reivindicar el dret a no tenir límits per escollir com i de quina manera volem ser i viure.

Després cadascun, home o dona és ben lliure de triar el seu camí diferenciat

d'aquestes dones que han tingut renom a la història escrita pels homes, perquè, segurament, mirades des del punt de vista de les dones, les seves figures seran bastant diferents".

Ja des de l'edat antiga hi va haver moviments de dones que van superar el model de vida que socialment se'ls assignava. Eren dones que no depenien dels homes i entre les quals van existir xarxes de relacions i suport mutu. El moviment de les beguines n'és un exemple que va tenir abast europeu i que la Júlia i les seves companyes han estudiat centrat especialment als Països Catalans.

En aquesta època Christine de Pizane (la primera dona escriptora professional que es coneix a França) va escriure *La ciutat de les dames* (col·lecció "Espai de dones" de l'editorial Eixample), on planteja la utopia d'una ciutat només per a dones. "El fet de veure la història des del punt de vista de les dones ens proporciona referències per als nostres comportaments actuals. Podem comprovar que tenim una genealogia de dones que ja van obrir camí des de l'edat antiga, i això ens dóna forces per continuar".

Hi ha dones que dubten sobre la utilitat del 8 de març, sobre la idoneïtat de "discriminar positivament" les dones. "Per desgràcia, encara té molta raó de ser. En els països del nostre àmbit cultural hi ha una igualtat en el pla teòric entre homes i dones, però els comportaments socials i les pautes ideològiques no canvien tan de pressa com les lleis. Aconseguir la igualtat real és el que dóna sentit a la commemoració del Dia de la Dona Treballadora, i té sentit com a aglutinador dels diferents esforços que s'estan fent per

aconseguir aquesta igualtat". Júlia insisteix que igualtat no és igual a uniformització de valors, d'actituds. "Reclamar igualtat és reivindicar el dret a no tenir límits per escollir com i de quina manera volem ser i viure. Després cadascun, home o dona, és ben lliure de triar el seu camí diferenciat". I segurament, en un moment com ara, en plena crisi, reivindicar la igualtat és més important que mai, perquè són moments difícils especialment per a les dones. "Se senten algunes veus, que si no, estarien amagades, aconsellant que les dones es quedin a casa per deixar tots els llocs de treball disponibles als homes".

A Sant Pol no existeix cap grup de dones local, i aquest important col·lectiu està poc representat en els àmbits de decisió del municipi. Per donar un parell d'exemples, de deu regidors que componen el Consistori, només una és dona -per cert, que s'ocupa de les carteres de Sanitat i Benestar Social-; i al Consell de Redacció d'EL NOU SANTPOLENC hi ha només dues dones del total de quinze membres. "Hi ha dones molt vàlides i molt engrescadores fent activitats importants al poble, però després a la representació de les entitats no hi són. I hem de tenir clar que hem de fer l'esforç de trencar aquesta dinàmica. Les dones no hem de cedir la nostra representació, perquè tot el que tenim ens ho hem guanyat nosaltres, no ens han regalat res. Hem de ser les dones les que aconseguim el reconeixement de la societat. Per això per a mi ha estat molt important a nivell simbòlic l'elecció aquest curs d'una dona com a presidenta de l'Associació de Pares d'Alumnes de l'escola. Quin contrasentit, oi? És la primera vegada, i això que de l'educació dels fills i filles, les dones en són regularment les responsables".

Els canvis socials i culturals són lents. I l'escola i l'educació dels menuts i menudes té un paper important en aquests canvis. Es treballa aquest tema de la igualtat al C. P. Sant Pau? "L'escola, com la societat, té un model sexista. A l'escola de Sant Pol el professorat procura ser molt crític amb els materials i els continguts que impartim. Per això,

entre d'altres coses, treballem una part de la història de les dones, per ensenyar als alumnes i a les alumnes a ser crítics en aquest terreny".

Cada dia tenim noves referències sobre el treball de les dones per aconseguir la igualtat. Les dones italianes, per exemple, fa anys que treballen en una proposta molt àmplia adreçada a la societat per tal de redistribuir el temps en la vida dels italians i les italianes, de manera que tant homes com dones tinguin temps per al lleure, per al treball, per a la casa, per la família, etc... Algunes dones anglosaxones comencen a negar-se a perdre el seu cognom en casar-se per adoptar el del marit (Hillary Clinton, per exemple, va continuar dient-se Hillary Rodhan després de casada, i només va acceptar el cognom del seu marit quan aquest es va presentar com a

candidat a la presidència dels Estats Units). I al nostre país, les dones arriben de mica en mica als llocs fins ara reservats als homes, com la recentment anomenada responsable d'Institucions Penitenciàries. "En aquest cas, és interessant destacar que aquesta dona, el dia del seu nomenament, fes referència a Concepció Arenal i Victòria Kent, dues dones que fa molts anys van tenir també responsabilitats en aquestes àrees del govern. Les dones hem de donar-nos autoritat entre nosal·tres, i per això és important estudiar la nostra història, per tenir referents que ens legitimin a la nostra feina".

Júlia, què podem fer, des de la nostra activitat individual, per treballar en el camí d'aconseguir la igualtat entre els homes i les dones? "Jo proposaria, com a primer pas, treballar en el camp simbòlic. No ens n'adonem, però la supremacia dels homes està imposada ja des del llenguatge. Si acceptem com a natural que es parli en masculí quan es parla d'homes i de dones, implícitament acceptem que els homes ens representen sempre. D'altra banda, cal feminitzar la societat. Aquest model patriarcal que impera està en crisi arreu, i crec que reforçar la presència de les dones en tots els àmbits seria una manera de donar sortida i millorar les coses. I que cap dona perdi l'esperança. Que tal si les dones preparem una candidatura per a les pròximes municipals?"

Cal feminitzar la societat.

Aquest model patriarcal que impera està en crisi... Si bé encara no tenim un grup de dones a Sant Pol, que alguna vegada se n'ha parlat, què tal si preparem una candidatura a les pròximes municipals"

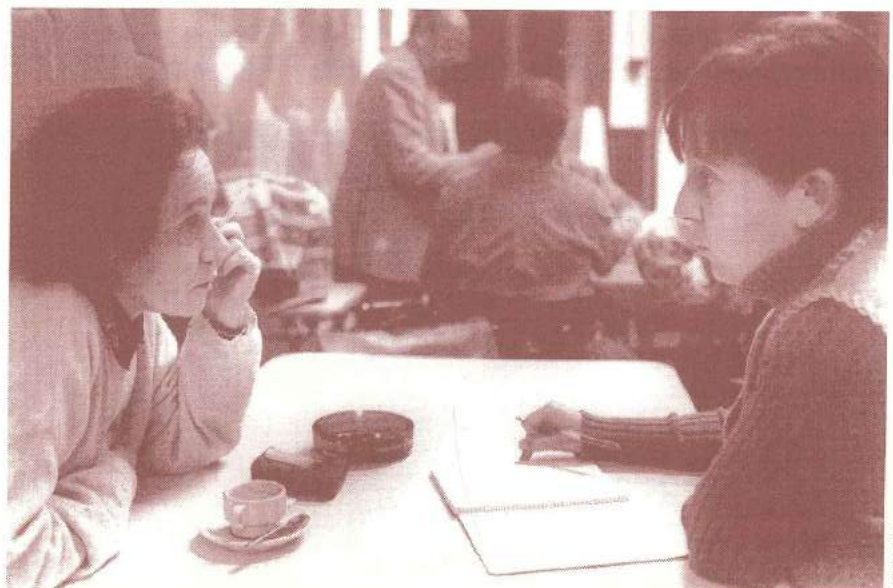

FOTO: GUL

bona marxa al futbol

A final de l'any 1993 el club de futbol del nostre poble va poder culminar amb èxit dues fites que feina temps s'havia proposat. Per ordre cronològic, són les següents:

El dia 6 de novembre es va inaugurar a l'Espai una exposició de fotografies, programes de partits, cròniques i altres documents, que reflecteixen la història de l'Atlètic Club Sant Pol, gairebé des del seu naixement, als anys vint. L'exposició va comptar amb gran assistència de públic, com no podia ser d'altra manera, ja que totes les famílies de Sant Pol hi eren representades, i també moltes de les que ens visiten assiduament i que, en temps passats, es coneixien com "La Colònia".

La iniciativa i el mèrit principal d'aquesta exposició és de l'Antoni Bancells (membre de la Junta Directiva de l'At. C. Sant Pol) i d'en Jaume Martí (gran coneixedor de la història del nostre club), però la veritat és que si s'ha pogut fer ha estat gràcies a la quantitat de fotografies històriques (i altres documents) que diverses persones de la vila (en especial ex-jugadors o descendents d'aquests) ens van portar, i que el club va ampliar i emmarcar.

L'acte de la inauguració va consistir en una conferència a càrrec d'Alfred Rueda, periodista i persona prou coneguda de tots, a qui va presentar el President de l'At. C. Sant Pol, Manuel Mombiola. L'exposició va acabar el dia

21 de novembre.

D'altra banda, el dia 28 de novembre va tenir lloc la inauguració i benedicció, per part del Senyor Rector, de la nova edificació existent al Camp de Futbol, i destinada a Sala de Juntes. Aquesta nova sala, molt més espaiosa que l'anterior, està decorada amb totes les fotografies i documents, i altres que han arribat posteriorment, de l'exposició anomenada anteriorment, i per tant conté la història gràfica del nostre club, que ja forma part del seu patrimoni. L'esmentada inauguració també va comptar amb gran assistència de públic.

A més a més de l'espai destinat a Sala de Juntes, hi ha un altre departament per guardar-hi material. La construcció d'aquesta sala va ser iniciativa del President de l'At. Club Sant Pol, Manuel Mombiola, després d'arribar a un acord amb l'Ajuntament de la nostra vila, que ha finançat les obres. Tant en un acte com en l'altre, hi van assistir les autoritats locals i els presidents de les entitats del poble.

Finalment, vull recordar que, com molts ja deveu saber, el primer equip de l'At. C. Sant Pol ha acabat la primera volta de la competició de Lliga com a líder destacat i ha guanyat tots els partits menys un. Esperem que continuïn aquestes bones actuacions amb l'ajut indispensable de la nostra afició, que acompanya l'equip tant a casa com fora, donant-li sempre un suport molt important.

Per tot, moltes gràcies atots.

Francesc Carreras
Atlètic Club Sant Pol

ESPai FOTOGRAFIC ALT MARESME

TALLERS DE PERFECCIONAMENT FOTOGRAFIC
a càrrec de l'autor fotogràfic: J. GOL
PRIMER TALLER: REPORTATGE FOTOGRAFIC

Més informació a:

Jordi
Planchart
FOTOGRAFIA

C/. Església, 120
08370 CALELLA
Tel 769 36 55
Fax 766 16 60

vers un consell municipal de medi ambient a sant pol?

En la Segona Trobada sobre Mediambient, realitzada el novembre de l'any passat per iniciativa del GOM, es va concloure un conjunt d'objectius per portar a terme a curt i llarg termini, per tal de defensar el nostre entorn de les agressions que pateix (vegeu ENS número 4).

La Comissió que en va sortir escollida en aquesta Segona Trobada, en les reunions que va tenir durant el mes de desembre passat, va acordar parlar amb el nostre Ajuntament sobre la possibilitat de crear un Consell Municipal de Medi Ambient. L'existència en l'actualitat d'altres Consells Municipals en moltes poblacions, sobretot referits al sector turístic, i la lenta però activa presència d'altres sobre medi ambient, aconsellen la consideració d'aquesta iniciativa. Evidentment, aquests consells són sistemes de participació ciutadana envers allò que preocupa, i serveixen per

FOTO: GOL

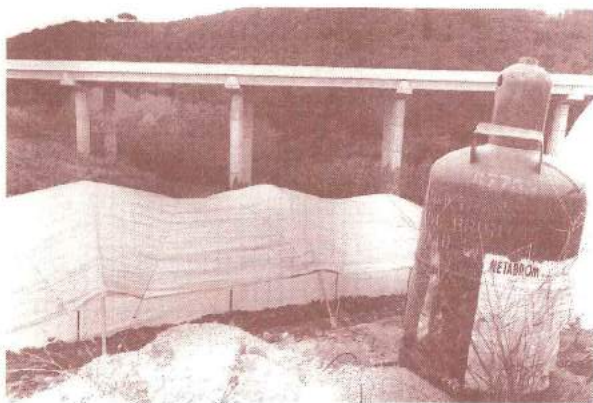

FOTO: GOL

desenvolupar una veritable democràcia.

Un Consell format per representants socials de constructors, arquitectes, industrials, botiguers, el GOM en qualitat de recollidor d'opinions i preocupacions individuals, i l'Ajuntament per mitjà de la Regidoria de Medi Ambient, pot ser una proposta encertada per sortir de l'impàs actual que sobre aquesta problemàtica pateix el nostre poble. Desitgem que l'esperit de diàleg i de sensibilitat que oferim a l'Ajuntament ens permeti en el proper número de l'ENS informar-vos de la realitat del Consell Municipal de Medi Ambient a Sant Pol de Mar.

Grup d'Opinió Mediambiental (GOM)

NOTÍCIES SENSE MALÍCIA

✓ S'ha inaugurat la campanya "FEM PASSAR LA GENT GRAN PEL TUBO". A aquest efecte, com ja comença a ésser tradicional, s'han instal·lat uns ferros que surten quatre dits del terra en la vorera ampla del carrer Nou.

✓ Als comerciants que van votar l'actual Consistori pot sortir-los el tret per la HIPER-culata.

✓ Jordi Arcarons ha aconseguit tan bon resultat a la cursa París-Dakar gràcies al fet que es va entrenar al CARRER JAUME BALMES.

✓ La cançó seleccionada per representar Sant Pol de Mar al pròxim XOU serà "SET CONSELLES TÉ EN POMÉS", i serà interpretada per PEP PEDRA.

✓ Al president del Centre Cultural ja li comencen a dir "EL NO-DO", perquè sempre surt abans de totes les representacions.

✓ Si l'Ajuntament porta ALCAMPO, els botiguers aniran ALHUERTO.

Santi Roca

habitatges per a joves

La Generalitat de Catalunya ha doblat els ajuts a fons perdut destinats a subvencionar les compres d'habitatges per a la gent jove de menys de 30 anys, i ha simplificat el procediment per aconseguir la subvenció del 10% del preu de compra.

La Secretaria General de Joventut i la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, organismes de la Generalitat que donen aquestes ajudes a parts iguals, destinaran aquest any en conjunt 4.980 milions de pessetes a aquest fi. D'aquest total, la meitat haurà de servir per eixugar el deute acumulat l'any passat. En total, cada entitat emprarà 1.290 milions directament per a ajuts, xifra que dobla els 600 que tenien en els pressupostos de 1993.

Per poder obtenir una subvenció caldrà tenir menys de 30 anys i els ingressos del sol·licitant hauran de ser iguals o inferiors a 3,5 vegades el salari mínim interprofessional, tot i que també es tindrà en compte el nombre de membres de la família que aportin sou, i la localització de l'habitatge. A més, la superfície útil de

CONDICIONS PER ACCEDIR ALS AJUTS	
1	Tenir menys de 30 anys.
2	La superfície útil de l'habitatge no pot superar els 90 m ²
3	El sou (brut) màxim és: 4.000.074 pessetes anys si treballen els dos membres de la parella 3.870.000 pessetes si només treballa un dels dos 3.600.000 pessetes si és per una persona sola
4	L'habitatge s'ha de destinar a domicili habitual i permanent
5	No ser titular d'un altre habitatge de protecció oficial ni d'un altre habitatge lliure a la mateixa localitat
6	L'habitatge no podrà ser venut en el termini de 5 anys.
Quina documentació cal presentar?	
-DNI i NIF	
-Contracte de compra-venda amb el compromís de destinar l'habitatge a residència habitual i permanent	
-Certificat de l'arquitecte director de les obres de la superfície útil del pis i data d'inici de les obres, o croquis acotat de la superfície útil de pis, si aquest és usat	

l'habitatge no podrà excedir els 90 metres quadrats i haurà de ser domicili habitual i permanent. Les subvencions es podran utilitzar per la compra d'habitatges de protecció oficial, en segones o posteriors transmissions o pisos lliures usats o de nova construcció. En tot cas, el comprador no podrà ser titular de cap altre vivenda en la mateixa localitat.

Des de 1990, any en que es van començar a donar aquests ajuts, el programa d'ajuda a la compra d'habitatge per part dels joves cada any ha anat creixent. Durant 1993 es van concedir 8.548 subvencions enfront de les 930 de la campanya de 1992. L'any passat els pisos subven-

cionats tenien un preu al voltant dels set milions de pessetes.

L'agilització que s'ha donat a la tramitació de les subvencions permetrà que els sol·licitants sàpiguen en el termini d'una setmana si tindràn l'ajut o no.

D'altra banda, la Generalitat està estudiant un nou programa per fer possible subvencionar pisos de lloguer per a la gent jove.

Si algú té interès en ampliar aquesta informació o necessita ajuda per a la tramitació de la sol·licitud, us podeu adreçar al punt d'informació juvenil de Ca l'Arturo.

*Regidoria de Joventut
Regidoria d'Urbanisme*

ÒPTICA A OCLARAMUNT

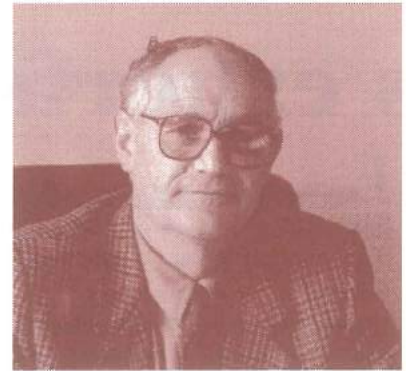
UN NOU CONCEPTE EN ÒPTICA

C. Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel. 766 06 93

PARLEM AMB L'ALCALDE

les v.p.o.

Francesc Pomés

Fa temps que se'n parla, però de moment encara no es veu cap senyal demostrativa de que les Vivendes de Protecció Oficial siguin un fet. Això és el que hom, desconexedor de tota la complexa tramitació que s'està portant a terme, prèvia a la realització de l'obra, pot dir o pensar en aquests moments. Però, certament, ben aviat sortirem de dubtes, doncs podrem constatar com l'ambiciós projecte de les V.P.O. és una realitat palpable. No tardarem gaire a veure màquines obrint carrers i aplanant solars per ubicar-hi les cases. Aquelles persones que amb bona fè, al seu dia varen passar per l'Ajuntament per apuntar-se a la llista dels sol.licitants, veuran aprop el somni de poder posseir una vivenda en propietat, si és que reuneixen les condicions necessàries per ser-ne acreeadors.

En aquests moments ja tenim concedit un préstec per part de l'Institut de Crèdit Oficial, per fer les obres d'urbanització, o sigui que ben aviat podrem anar per licitar dites obres, i per tant, començar a obrir carrers i asfaltar-los, després de construir el clavegueram, fer les voreres, col.locar l'enllumenat públic i demés serveis, per tal de deixar-ho a punt per començar la construcció de les vivendes, la qual cosa es farà seguidament.

Quan es comencin a construir els pisos, també anirem per adjudicar-los a aquelles persones que puguin ser-ne beneficiàries. L'adjudicació serà en base a unes condicions prèviament establertes i escrupulosament estudiades. Altra cosa serà reunir les condicions exigides per la Generalitat a l'hora de poder obtenir aquells ajuts oficials que marca la llei, com són interessos baixos per les hipoteques i possibles subvencions a fons perdut; cada cas serà diferent i estarà en funció de l'economia dels sol.licitants, i així ningú podrà queixar-se o vanagloriar-se del

perquè ha rebut un tracte diferent d'un altre.

Per tant, crec estar ja en condicions de manifestar amb certa complaença, que per fi Sant Pol tindrà un nombre considerable de Vivendes de Protecció Oficial (en total 56), les que creiem suficients per satisfer les necessitats de la nostra vila, i així moltes parelles no veuran frustrats els seus desitjos, com fins ara ha vingut succeint, que amb ganes de voler viure al nostre poble, no podien, perquè llogar o comprar un pis resultava prohibitiu i no els hi quedava altre remei que anar fora.

Tenim fetes les maquetes dels edificis i de les vivendes tal com quedaran; en el seu moment les exposarem públicament perquè els interessats i els ciutadans en general veguin i puguin fer-se l'idea de com serà el que està projectat tant a nivell d'estètica com de distribució i capacitat dels pisos.

E el seu moment avisarem quan es podrà començar a presentar la documentació indispensable de cara a l'adjudicació. Sense ganes de decebre a ningú, he de dir que varies persones que estan apuntades a la llista ens adonem que no podran accedir a les V.P.O. de promoció municipal, perquè no són de Sant Pol o fa poc temps que hi estan empadronats; però he de dir a aquests aspirants que sí podran accedir a les vivendes de Preu Taxat i, per tant, també amb certs avantatges econòmics oficials, que es construiran al costat de les nostres per part de promoció privada.

els esports del 1994

ESPORTS

La Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Sant Pol s'ha marcat alguns objectius per tal d'aconseguir animar la pràctica d'esports al nostre poble.

El més immediat ara per ara serà la inauguració, prevista per a la pròxima primavera, d'unes pistes de terra on es podran practicar futbol-sala, bàsquet i handbol, i que s'ubicaran al Parc del Litoral. El material necessari per fer aquestes pistes, que estaran obertes a tothom, ha estat subvencionat pel Servei d'Esports de la Diputació de Barcelona.

Pel mes de març esperem arrancar el curset de tennis per a nens i nenes, a les pistes del Club de Tennis la Riera, i pel maig farem la segona edició de les Dotze Hores d'Esport Escolar, que tant d'èxit van tenir en la seva primera edició. Mentrestant, continua el bon ritme de l'escola d'esports, els dilluns i dimarts al poliesportiu.

Quant als equips d'esports federats del nostre poble, des de l'Ajuntament seguim amb molt d'interès la marxa del primer equip de l'Atlètic Club Sant Pol, que aquesta temporada pot aconseguir el tan esperat ascens a la 2a. Regional. El novembre passat es va inaugurar la nova Sala de Juntes de les instal·lacions del club, que provoca l'admiració dels directius i aficionats dels equips que ens visiten i de la qual a l'Ajuntament, que és el que s'ha fet càrrec del cost de les obres, ens sentim satisfets.

Per últim, la Regidoria està treballant per formalitzar la constitució del Consell Municipal d'Esports, que ha de ser el fòrum de debat on s'apleguin les entitats esportives de la nostra vila i tots aquells interessats en el món de l'esport del poble. Aquest Consell serà un òrgan consultiu important per a l'Ajuntament a l'hora d'establir la política municipal en matèria d'esports.

Regidoria d'Esports

serveis socials a Ca l'Arturo

SANITAT I SERVEIS SOCIALS

Els Serveis Socials de l'Ajuntament han traslladat les seves dependències a Ca l'Arturo amb l'objecte d'oferir a tots els usuaris un millor servei. Aquestes noves dependències municipals són més acollidores i àmplies, i a les hores de visita de l'assistenta social no acullen cap altra activitat. Aquest trasllat ja és un fet des del dia 10 de gener.

Amb tot, i per tal de fer possible l'accés dels disminuïts a Ca l'Arturo, s'estan fent unes petites obres de remodelatge dels accessos a l'edifici per habilitar rampes i zones d'accés sense escales. Com que les hores de visita de l'assistenta social s'han de concertar amb antelació, cal trucar a l'Ajuntament (760 04 51) en hores d'oficina.

Montserrat Garrido
Regidora de Serveis Socials

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

C/ Manzanillo, 20
Tel. 760 90 01-760 04 65 / Fax 760 04 35

C/ Nou, 33
Tel. 760 08 58

08395 SANT POL DE MAR

el museu, en marxa

Aquests dies començaran les obres de restauració remodelatge de l'edifici del Museu de Sant Pol. El passat gener l'Ajuntament va aprovar el projecte d'obres, que en conjunt comporta una despesa de prop de dotze milions de pessetes.

En la primera fase de les obres, que són les que ara comencen, es portarà a terme la substitució de la teulada de l'edifici, l'estat de la qual feia poc segur el Museu a més de posar en perill l'estat del fons d'art que s'hi guarda. A més, en aquesta primera fase també es col·locarà tota la il·luminació del local i es construiran els envans que dividiran la sala d'exposició de les dependències d'administració del Museu i els espais dels Amics de les Arts, responsables en part de la seva gestió. Amb aquest primer bloc de millores el Museu podrà tornar a obrir les seves portes al públic.

Per a una segona fase quedarà pendent la instal·lació d'un ascensor, que facilitarà l'accés a persones amb problemes de mobilitat. Aquesta novetat costarà prop de vuit milions de pessetes. També està previst fer en la segona fase tota la instal·lació referida a la seguretat i conservació del fons del Museu: instal·lació contra incendis, seguretat del contingut, renovació de l'aire i hidrometria, mobiliari adequat, etc., valorat tot en poc més d'un milió de pessetes.

En conjunt, es preveu que en un any i mig pugui quedar tot fet. Mentrestant, l'Ajuntament ha iniciat la tramitació de la sol·licitud de subvencions per pagar la despesa que implicarà tot el remodelatge, que és a càrrec de l'Ajuntament.

Regidoria d'Urbanisme

URBANISME

els guals

Allarg de 1993 es va informar tots els veïns de la necessitat de formalitzar els guals que hi ha a la població. Després d'uns anys en què no feia falta cap tipus de permís municipal per ubicar-hi un gual, es va creure necessari recuperar la norma de senyalitzar degudament els guals i cobrar un impost pel dret de pas sobre la vorera.

Hi ha qui pensa que un gual és una reserva d'espai, però la seva interpretació legal és que es tracta d'un dret de pas per la vorera. Cal tenir llicència municipal per exigir aquest dret de pas, i fins ara només un 50 per cent dels veïns de Sant Pol han formalitzat el seu gual.

I el problema no és econòmic: el gual que és entrada normal d'habitatge individual costa només 5.000 pessetes l'any, que no és cap ruïna. Aquesta llicència dóna dret a senyalitzar el dret de pas amb la placa homologada i actualitzada per l'Ajuntament anualment. I per a aquells que encara no s'han adreçat a l'Ajuntament per senyalitzar-lo, hem iniciat la confecció d'un cens de guals per saber on entren vehicles i on no i poder reclamar el pagament d'aquest dret de pas.

Lluís Tobella
Regidor de Governació

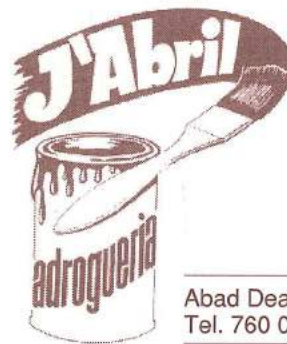
GOVERNACIÓ

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

PINTAT - ESTUCAT
EMPAPERAT
MOQUETA - PARQUET

Abad Deas, 6
Tel. 760 01 18

SANT POL DE MAR
(Barcelona)

objectar a sant pol

JOVENTUT

Més del quinze per cent dels joves catalans que estan en edat d'incorporar-se al servei militar opten actualment per declarar-se Objectors de Consciència. El creixement d'aquest fenomen a tot Catalunya té també un reflex ben clar a Sant Pol de Mar, i és per aquesta raó que la Regidoria de Joventut del nostre Ajuntament ha decidit engegar un servei que doni resposta a aquesta realitat.

L'Objecció de Consciència és un dret de tots els joves, reconegut per la Constitució espanyola i recollit clarament a la legislació. Quan un jove compleix els disset anys se'l crida des de l'Ajuntament per tal d'allistar-lo i procedir a la seva incorporació al servei militar. Però el que no tothom té prou clar és que aquest jove pot optar per realitzar un servei civil en comptes del militar. Si les teves conviccions són contràries a l'ús de les armes, si creus en el pacifisme o si estàs convençut que hi ha maneres de resoldre els conflictes que no passen necessàriament per l'ús de la força o dels exèrcits, et pots fer Objector de Consciència.

El tràmit necessari per accedir a l'objecció és ben senzill i no comporta cap problema. De fet, l'entrebanc més important amb què et pots trobar és la falta d'informació. Per aquesta raó, l'Ajuntament de Sant Pol ha iniciat una campanya d'informació que garanteixi el dret de tots els joves a objectar. Al Punt d'Informació Juvenil de Ca l'Arturo s'hi pot trobar totes les dades necessàries, i es poden resoldre totes les qüestions o dubtes que sorgeixin sobre aquest tema. També per superar aquesta falta d'informació, la Regidoria de Joventut va organitzar el dia 8 de setembre de l'any passat un acte divulgatiu a Ca l'Arturo. L'assistència de joves a aquest acte i l'interès que van mostrar van ser la prova més clara per confirmar la necessitat d'actuar en aquest camp.

Però un cop es té la informació a les mans, cal garantir que els joves objectors podran realitzar el servei civil en unes condicions correctes. Aquest servei rep el nom de Prestació Social Substitutòria, i es realitza durant tretze mesos, ocupant el temps en tasques útils per a la comunitat. Els joves poden triar el lloc i el tipus de treballs que poden realitzar, però abans és necessari que existeixin prou places per tal que la tria sigui realment lliure. I l'Ajuntament vol garantir aquest dret també a Sant Pol.

Gràcies a un conveni signat amb el Ministeri de

Justícia, l'Ajuntament de Sant Pol disposa de vuit places de Prestació Social Substitutòria en l'àmbit de joventut, benestar social i medi ambient. Els objectors de Sant Pol que ho desitgin podran accedir a alguna d'aquestes places, i la seva feina serà col.laborar i donar suport als serveis o projectes que tinguin en funcionament aquestes regidories. Això vol dir que a la pràctica no els caldrà marxar de Sant Pol per realitzar la Prestació Social Substitutòria, que fora de l'horari del seu servei podran treballar o estudiar, que no perdran el contacte amb la família, els amics o la colla, i que amb la seva tasca podran obtenir nous coneixements.

La Regidoria de Joventut creu que l'Ajuntament de Sant Pol té l'obligació de garantir que els joves de la nostra població que ho desitgin puguin optar a l'Objecció de Consciència i a fer un servei en bones condicions, que resulti útil per als seus veïns. El ventall de tasques que podran realitzar els objectors a Sant Pol és ben ampli. En l'àmbit de joventut, aniran relacionades amb la recollida i difusió d'informació d'interès juvenil, de suport a les tasques, programacions o activitats pensades per als joves i de suport per a engegar nous serveis o activitats de la Regidoria. També existeix l'opció de treballar donant suport als serveis per a la tercera edat ja existents a Sant Pol, o col.laborant en tasques de defensa del medi ambient o en activitats relacionades amb aquest àmbit.

Si ets jove, pensa que a l'hora de triar el teu futur t'has d'informar correctament. Cap opció és dolenta, però en cada cas has de saber quins són els teus drets i quines les teves obligacions. Al Punt d'Informació Juvenil de Ca l'Arturo t'ajudarem per tal que triïs amb llibertat

Joan Xumetra
Regidor de Joventut

Els Tallers d'Hivern de la Regidoria de Joventut tornen a omplir Ca l'Arturo

Vint-i-vuit nens i nenes van participar les passades festes nadalenques en els tallers d'activitats que la Regidoria de Joventut va organitzar a Ca l'Arturo. Durant els deu dies que van tenir activitat, en aquests tallers els menuts i menudes van tenir ocasió de participar en diferents jocs, fer excursions pels voltants del poble i fer treballs manuals com una disfressa del Pare Noel, figures de pessebre amb plastilina fabricada per ells mateixos, un ninot de neu gegant fet amb papers, instruments musicals creats amb petxines i pedres recollides a la platja, una pintura mural i fanalets per rebre els Reis. Totes les activitats van voltar entorn de la festa de Nadal, i entre tots van fer, cadascú amb la seva aportació, un pessebre. Els tallers es van tancar amb una festa final amb xocolatada, on pares i mares van ser els convidats dels nens i nenes participants.

FOTO: A. FRIGOLA

Les quatre monitores encarregades dels tallers d'hivern –Anna Frigola, Laura Frigola, Elena Sauleda i Carmen Brossa– han quedat molt satisfetes de l'èxit d'aquests tallers, que aplegaren menuts i menudes d'entre 5 i 8 anys. L'any passat la Regidoria de Joventut ja havia intentat portar a terme activitats semblants pel

Nadal comptant amb una empresa especialitzada del ram, però el programa previst era molt car i va ser desestimat. Aquest any, l'oferiment de les monitores i el baix cost del material necessari per portar a terme els tallers han fet possible l'èxit d'aquests.

FOTO: E. SAULEDA

Divertida estrena de l'any nou a la Sala Polivalent

El Consell Municipal de Joventut va aconseguir omplir una altra vegada la Sala Polivalent per celebrar l'arribada de l'any 1994. Ja l'any passat va organitzar amb molt bons resultats una revetlla de Cap d'Any i en aquesta segona edició l'èxit es va repetir. Unes 250 persones van ballar al ritme de la Disco-Mòvil que es va contractar per a l'ocasió. Les portes es van obrir passades les dotze campanades que marcaven el canvi d'any, i la festa va acabar prop de les sis del matí.

Notícies de La Nau

CANTADA DE PESSEBRES. El dia 24 vam cantar als pessebres d'una dotzena de cases. Vam veure pessebres de tota mena i tothom ens va acollir molt bé. Es van recollir 24.371 pessetes, que hem destinat a apadrinar un bosnià que viu amb una família catalana, als gitanos d'Argentina i al projecte d'Intermón en el qual vam col·laborar l'any passat. Moltes gràcies a tothom.

CONCERT DE NADAL. El dia 26 vam fer el concert junt amb la Coral l'Esmollet de Mataró. Les sis cantaires de La Nau que no estaven engripades van fer ressonar per tota l'església les seves tres cançons. Després d'escoltar les que ens van oferir els nens i nenes de l'Esmollet, les dues corals van cantar plegades. Va ser un concert molt bonic.

COL·LABORACIÓ A "ELS PASTORETS". Un cor format per cantaires i ex-cantaires de La Nau va cantar, a cada representació, els cors dels àngels d'"Els pastorets o l'adveniment de l'infant Jesús". La Fi els acompanyava al piano. En algun moment semblaven àngels de veritat!

Unes bones festes

En conjunt, aquestes festes de Nadal han estat bones a Sant Pol. Des dels tallers organitzats pels nens i nenes del poble, fins a la festa de Reis, passant per les activitats religioses i les més laiques, com Cap d'Any, han aplegat força participants. "Els pastorets" han estat, sense cap dubte, la novetat d'aquest any i també l'activitat més destacada al poble. En resum, unes bones festes.

Fortificació romana

Les obres de l'autopista han deixat al descobert les restes arqueològiques d'una fortificació romana al sector d'en Morer. Aquestes restes ja van ser estudiades per Josep Calaçans i a principi de segle es van publicar alguns articles sobre aquest jaciment.

Aquest mes de desembre s'han fet unes prospeccions per saber amb certitud que és el que hi havia, i s'ha confirmat que es tracta d'una fortificació romana del segle I al V. En aquest moment s'està pendent d'un acord entre l'Ajuntament i el Servei d'Arqueologia de la Generalitat per tal de portar a terme l'excavació completa i la restauració de tot el conjunt.

A la foto veiem una part de les restes, amb Joan Marqués, pagès afectat per les excavacions i la reserva de l'espai de salvaguarda.

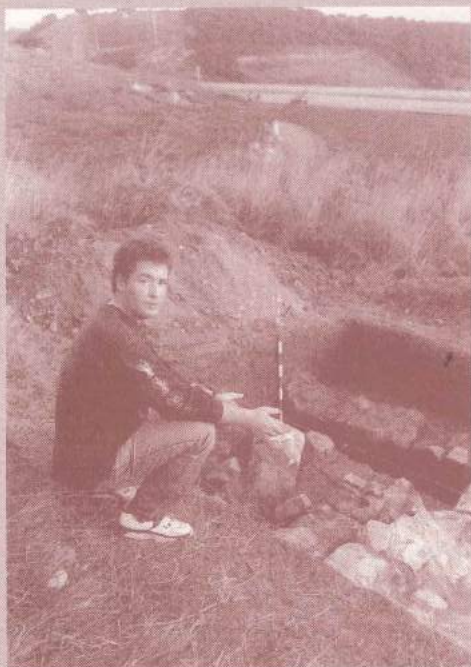

FOTO: GOL

La població de Sant Pol creix durant 1993

VARIACIONS DEL NOMBRE D'HABITANTS

SANT POL DE MAR	TOTAL	HOMES	DONES
Població de dret l'1 de gener de 1993	2.592	1.261	1.311
Altes des de l'1 de gener de 1993	189	111	78
Baixes des de l'1 de gener de 1993	93	55	38
Població de dret l'1 de gener de 1994	2.688	1.337	1.351

CAUSES DE LES VARIACIONS

	Naixem./ Defun.	CANVIS MUNIC.	DE L'ESTR.	ALTRES
Altes	20	159	3	7
Baixes	24	57	0	12

Més de cent veïns nous del poble han vingut a Sant Pol des d'altres llocs de Catalunya. Aquesta és la dada més important que reflexa aquest quadre. Pot accelerar-se aquest creixement, ja de per si important, amb l'autopista?

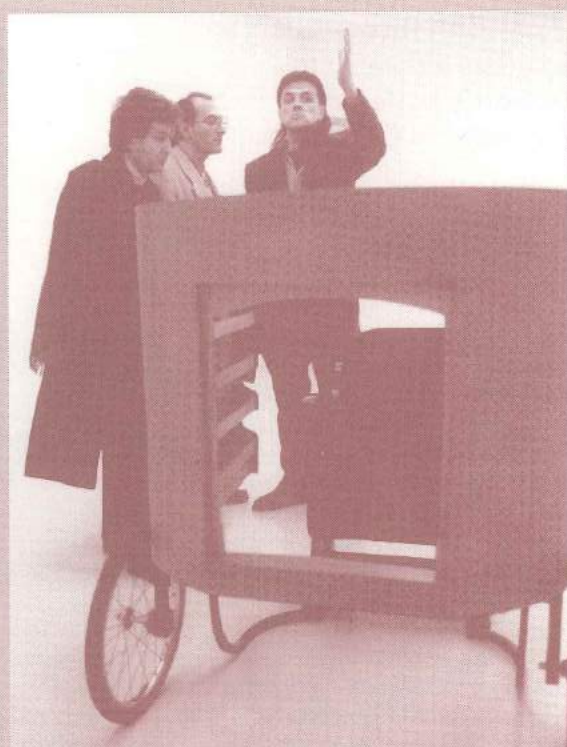

FOTO: GOL

Amb motiu de la inauguració del nou Museu d'Art Contemporani de Ceret, a França, el desembre de 1993 es va obrir una exposició col·lectiva d'artistes contemporanis a la qual van ser convidats dos artistes joves, un de francès i un altre de català. El santpolenc Pere Jaume va ser un d'aquests artistes convidats. A la fotografia el veiem amb una de les seves creacions, parlant amb Vicenç Altaïó, director de KRTU.

FOTO: JORDI PLANCHART

A Sant Pol va començar la història, al desembre, però després ha continuat a Calella i Tordera. Aquesta és una bona imatge del primer sabotatge a les vies del tren.

CARNESTOLTES

El Carnestoltes és una de les principals festes d'hivern a Sant Pol de Mar. Durant molts anys la va organitzar la PENYA TOC, però actualment se'n fa càrrec la UNIO DE BOTIGUERS, amb la col.laboració de diversos grups de Sant Pol.

Aquest any es preveu, encara que pot haver-hi canvis de darrera hora, que CARNESTOLTES ARRIBI A SANT POL DE MAR PER L'ENTRADA DEL BARCO el dissabte dia 12 de febrer a les 23 hores. Farà un recorregut pels carrers del poble fins als QUATRE CANTONS, on dirigirà el seu pregó a tota la població, per després continuar fins al Sindicat Agrícola, on es farà el ball de Carnestoltes amb el conjunt Zennit.

El diumenge dia 13 una COHETADA-Despertada Popular ens obligarà a ser matiners (9 del matí) per tal d'arribar a temps a la XOCOLATADA QUE HI HAURÀ ALS QUATRE CANTONS.

Com cada any, cap a les 11 del matí començarem a preparar les taules per tal que a les 13 hores puguem començar el DINAR AL CARRER NOU. Fa setze anys per aquestes dates la PENYA TOC va parar una taula als QUATRE CANTONS i es va posar a dinar. La gent que passava ho va trobar divertit i els va comentar la possibilitat de dinar amb ells el pròxim any. L'any següent la Penya Toc va organitzar el primer DINAR POPULAR AL CARRER NOU, i així ho va continuar fent amb la bona col.laboració i participació de quasi tot el poble, ja que avui dia la moguda és de més de SIS-CENTES PERSONES. Podem dir, doncs, que fa 15 anys que el poble de Sant Pol dina al carrer per CARNESTOLTES, encara que faci fred i plougi. Actualment els organitzadors de la festa han continuat amb aquesta tradició.

El programa d'actes de Carnestoltes acabarà a les 17 hores, amb la RUA DE CARNAVAL.

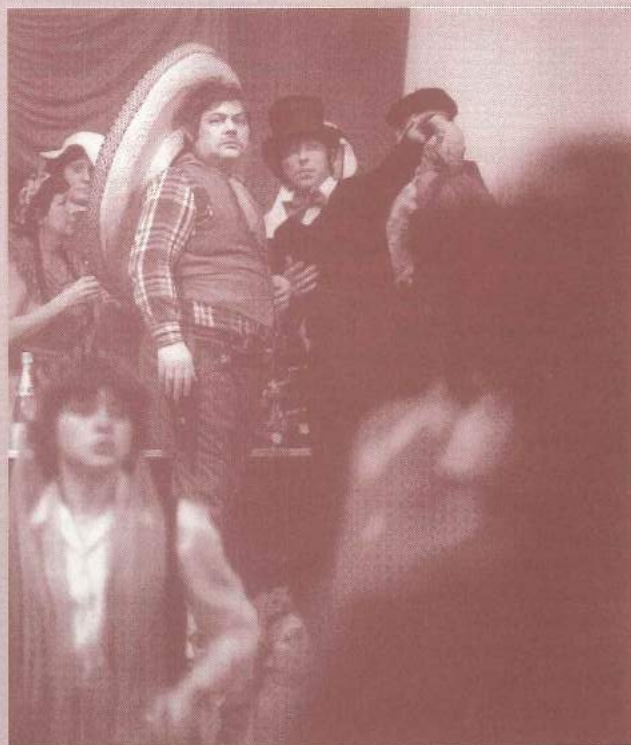

FOTO: GOL

EL XOU

El Xou de Sant Pol de Mar es va començar a fer fa 14 anys i per finançar les activitats del CARNESTOLTES de Sant Pol de Mar. Podriem dir que és una barreja d'ESCALA EN HI-FI, del programa UN-DOS-TRES i de la revista d'EL MOLINO. Hi ha moltes actuacions en playback que volen representar de manera còmica els seus autors. El principal ingredient són les ganes de passar-s'ho bé i de fer passar una bona estona al públic.

S'aconsegueix així que moltes persones que normalment no pujarien a dalt d'un escenari ho facin. També serveix per despertar la imaginació de la canalla per dur a terme interpretacions que han vist o que els han explicat.

Quan el Carnestoltes a Sant Pol va poder autofinançar-se, EL XOU va començar a funcionar de manera autònoma. Aquest any celebrarem El Xou número 13 (NIT DE LLAMPEGS) els dies 25 i 26 de febrer al vespre, i el dia 27 a la tarda.

El grup organitzador inicial fou la PENYA TOC i ara és el CENTRE CULTURAL, encara que la direcció i coordinació escènica la porta la Penya Toc, un xic més desnatada i descremada que en èpoques anteriors, però no per això mancada de proteïnes, hidrats de carboni, vitamines i minerals.

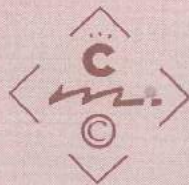
Al llarg dels anys ha participat fent d'actor quasi tot el poble. I per l'escenari del Centre ha passat tot tipus de folklore, des de "corridos" mexicans, fins a sevillanes, danses hongareses, cancan, brasileres, "merengue", etc. I també tot tipus d'actuacions: individuals, grups musicals, grans representacions escèniques, etc.

El funcionament és el següent:

- 1.-El grup que vol participar tria el seu "sketch".
- 2.-Proposa la seva participació a la Penya Toc, indicant el que vol fer (d'aquesta manera evitem duplicats).
- 3.-Fa diversos assajos a casa seva fins dates pròximes al Xou, en què es fan diversos assajos al Centre Cultural, coordinant la sortida i posada en escena, com també la indumentària que han de portar, que haurà de ser l'adequada per a cada número.
- 4.-Els dies de la representació s'hi posa tota la bona voluntat i GANES DE FER-HO BÉ.

FOTO: GOL

Ja s'ha obert el Congrés de Cultura del Maresme

Aquest mes de gener s'ha posat en marxa el programa d'activitats del Congrés de Cultura del Maresme amb dues propostes relacionades amb el món àudio-visual que van tenir lloc a Malgrat i Calella. En l'Ajuntament de Malgrat es va parlar de la recuperació i conservació del patrimoni àudio-visual i del valor cultural de l'exhibició cinematogràfica en l'àmbit local. I a Calella va tenir lloc una taula rodona sobre fotografia amb el títol "La fotografia al nostre país, avui". Entre d'altres, a la taula hi havia Josep Gol, fotògraf de premsa i espectacles que viu a Sant Pol.

El Congrés de Cultura del Maresme pretén que tots els creadors i agents de la cultura de la comarca encetin una reflexió sobre el present i el futur del Maresme des del punt de vista de l'activitat cultural. Aquest congrés ha de permetre la trobada d'agents i gestors culturals de punts diversos d'aquesta comarca tan diversa. Aquest serà el primer Congrés de Cultura d'àmbit comarcal a Catalunya.

Els directors han previst sis àmbits de treball: Patrimoni, promoció i producció cultural, ensenyament i cultura, mitjans de comunicació, entitats i institucions culturals i difusió cultural i la seva relació amb la indústria turística i el comerç.

JORMAD 94 a Frespol

Més d'un centenar de pagesos de la nostra comarca van seguir les IX Jornades Maduixaires del Maresme (JORMAD 94) que es van celebrar a les instal·lacions de la cooperativa Frespol a Sant Pol els dies 18, 19 i 20 de gener.

Aquestes jornades, que des de ja fa nou anys organitza la cooperativa santpolenca, proporcionen als pagesos informacions sobre la tècnica i maneig de l'adobat en el maduixer, l'evolució de la comercialització, l'actualització dels coneixements sobre fiscalitat agrària i ajudes a l'activitat agrària, la qualitat total al sector i el futur del sector agrícola català.

En aquesta edició els participants van tenir ocasió de s'escoltar les explicacions sobre el bon funcionament de la fertirrigació a càrrec de Conrad Cunill, tècnic especialista i professor de l'Escola Agrícola del Maresme, i de Josep Maria Roca, tècnic de l'Oficina Comarcal del Maresme del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. En l'àmbit de gestió, Ramon Badosa va explicar les novetats en els temes relacionats amb els ajuts de l'Administració a la pagesia i les subvencions per jubilacions anticipades, i els assistents també van poder preguntar a especialistes sobre dubtes en temes de fiscalitat agrària, problemes en la comercialització de la seva producció i la incidència dels acords del GATT en la producció de la maduixa a Catalunya.

El més destacat d'aquesta edició de Jormad va ser la darrera sessió, on es van obrir les portes a la creació d'una Associació de Maduixaires del Maresme que agruparia la totalitat dels pagesos de la nostra comarca, i que seria l'interlocutor davant l'Administració per sol·licitar ajudes per la investigació, assessorament tècnic i nous projectes. Als debats es va destacar que, justament, la manca d'una veu que agrupés tots els maduixaires havia impedit, fins ara, que l'Administració adrecés més recursos a aquest sector.

FOTO: GOL

FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 760 09 16
Fax 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 769 10 12
Fax 760 05 96

ACORDS MUNICIPALS

30-12-93
Sessió Extraordinària

- Coneixement i ratificació resolució d'Alcaldia de data 29-11-1993.
- Aprovació inicial modificació puntual del Pla General.
- Aprovació projecte tècnic "Acondicio-nament de local per a Museu".
- Aprovació definitiva projecte tècnic bàsic i d'execució "Instal.lació club tennis".
- Aprovació plec de condicions conveni amb "Club de Tennis Sant Pol".
- Aprovació provisional Pla Parcial Sector núm. 9 -"Can Pi".

e.n.s.

Edita:
Ajuntament de Sant Pol de Mar
Consell de Redacció:
Manolo Fernández (Ajuntament)
Júlia Cabaleiro (CP Sant Pau)
Jordi Puigdefàbregas (Amics de les Arts)
Francesc Carreras (At. C. Sant Pol)
Josep Mestres (Colla de Geganters)
Pere-Omar Brusca (Centre Cultural)
Pere Sauleda (Unió de Comerciants)
Jordi Canaletas (CDC)
Marc Xaubet (SPD)
Francesc León (PSC)
Francesc Roura (IC)
Pere Roura (ERC)
Disseny:
Josep Armengol
Francesc Cardenas
Alicia Herrero
Producció: Montnegre S.C.C.L.
Rafael Campalans, 157, baixos 2a.
08903 L'Hospitalet
Telèfon i Fax: 422 31 51
Imprimeix: T.G. Alfadir.
Rosselló s/n 08940 Cornellà de Ll.
D.L.: B-24263-93
El Nou Santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.
Impress sobre paper ecològic verificat.

COLLABORACIONS

Les col.laboracions per a EL NOU SANTPOLENC s'han d'adreçar a l'Ajuntament, a nom de la revista. Els textos no podran excedir les trenta ratlles mecanografiades i hauran d'estar signats amb el nom i cognoms concrets, a més del pseudònim si no es vol que consti el nom. També cal adjuntar l'adreça o el telèfon de localització de l'autor.

El Consell de Redacció es reserva el dret de no publicar una col.laboració si no compleix aquests requisits o si es considera que pot ser ofensiva o no respectar la veritat. En tot cas, l'autor seria informat amb anterioritat de la decisió.

La data màxima de presentació d'originals per al número 6 (abril 1994) és el 10 de març.

RENAULT

CAMPANYA PNEUMÀTICS
4x3

2 pneumàtics, un 20% descompte

AUTO SANT POL

Maria Pi, 9 i 11
Telèfon 760 10 52 - Fax 760 10 52
08395 SANT POL DE MAR

Perruqueria especial per a cavallers

Josep Maria

Nous serveis
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 SANT POL DE MAR

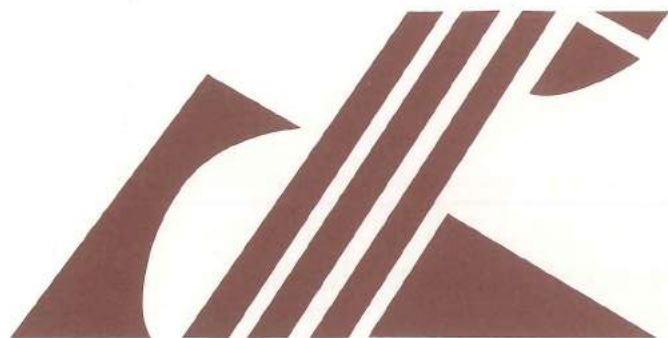
Construcciones SANT POL, S. L.

Consulado del Mar, 24
Telf. 760 07 45 08395 SANT POL DE MAR

TELÈFONS D'URGÈNCIES

Policia Municipal	760 05 19
Guardia Civil (Canet)	794 01 97
Bombers	085
	762 30 80
Ambulàncies	(Canet) 794 12 45
	(Calella) 769 02 01
	(Pineda) 767 11 00
Àrea Bàsica de Salut (Canet)	794 29 61
Consultori mèdic	760 09 09
Hospital de Calella	769 02 02
Farmàcia	760 05 08
Parròquia	760 07 60

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 00 14— 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

**EXPOSICIÓ DE BANYS
I BANYERES
D'HIDROMASSATGE**

**EXPOSICIÓ DE CUINES
I LLARS DE FOC**

**DISTRIBUCIÓ DE
MATERIALS:
Porcelanosa
Zircornio
Venis
A TOTA LA ZONA**

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11